

Анастасія Володимирівна Ткаченко,
аспірантка Державного закладу
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»,
вул. Старопортофранківська, 26, м. Одеса, Україна

МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ

У статті теоретично обґрунтовано модель формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у фаховій підготовці. Результатом упровадження моделі є ступінь ефективності формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у процесі вивчення фахових дисциплін. Розроблена модель розглядається з позиції системного і особистісно-діяльнісного підходів як сукупність закономірних, функціонально пов'язаних компонентів, складників певної цілісної системи й складається з таких блоків: цільовий, змістовий, процесуальний, оцінно-результативний.

Ключові слова: модель, дизайнерська компетентність, майбутній учитель, фахова підготовка, образотворче мистецтво.

Враховуючи зміну парадигми освіти, яка відбувається в Україні, було поставлено за мету створити таку модель формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у фаховій підготовці, за якої кожен її елемент, а саме результативність навчання демонстрували б тенденцію до зростання. З метою підвищення ефективності професійного розвитку необхідно організувати педагогічний супровід розвитку особистості в процесі фахової підготовки. Цьому сприяє використання в освітній діяльності студентів моделі формування їхньої готовності до професійного розвитку.

Моделювання в наукових дослідженнях, яке почали застосовувати ще в глибоку давнину, охоплює нині все нові й нові сфери наукових знань. Однак метод моделювання впродовж тривалого часу розвивався незалежно від інших наук. Ряд авторів після тривалих наукових пошуків (Г. Балл, В. Безпалько, В. Войтко, В. Володько, А. Дахін, Г. Дмитренко, А. Капська, А. Маркова, В. Мізінцев, В. Михеев, В. Монахов, В. Семиченко, Г. Сухобська, Н. Щуркова, Є. Ямбург) засвідчили, що проблемі педагогічного моделювання присвячено значну кількість наукових праць вітчизняних і зарубіжних учених.

Мета дослідження. Теоретично обґрунтувати модель формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у фаховій підготовці. Завдання статті. Уточнити поняття «модель формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва». Визначити функціональні блоки запропонованої моделі. Розробити компоненти формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва.

Слід зазначити, що під час розгляду процесу моделювання діяльності фахівця науковці розрізняють два види моделі: модель фахівця (працюючого, функціонуючого) та модель підготовки фахівця.

Під моделлю формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у фаховій підготовці

будемо розуміти цілісний педагогічний процес, у якому сукупність підходів дизайн-освіти спрямована на набуття майбутніми вчителями образотворчого мистецтва певних знань, умінь і навичок, а також на розвиток особистості педагога як майбутнього фахівця.

Розроблена модель розглядається з позиції системного і особистісно-діяльнісного підходів як сукупність закономірних, функціонально пов'язаних компонентів, складників певної цілісної системи. Виділення компонентів у моделі дозволило розбити її на блоки (цільовий, змістовий, процесуальний, оцінно-результативний), що забезпечують можливість більш чітко уявити цілеспрямований процес дизайнерської підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва.

Цільовий блок. Керуючись прийнятим підходом, визначено головну мету – формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у процесі фахової підготовки. Цю мету конкретизують відповідно до специфіки такої підготовки завдання, що згруповані таким чином:

1) завдання дизайнерської підготовки:

- ознайомлення з дизайном як культуротворчим чинником, засобом масової комунікації суспільних груп, об'єднання людей єдиним стилем, способом мислення і життєдіяльності, а також технічною естетикою – науковою дисципліною, що вивчає закономірності формування та розвитку гармонійного предметного середовища;
- ознайомлення з історією становлення сучасного дизайну;
- ознайомлення із закономірностями композиційних побудов, виражальними засобами, способами формотворення, декорування й орнаментування різноманітних об'єктів;
- набуття досвіду поетапного виконання дизайн проектів різноманітних об'єктів (формування задуму, виконання начерків та

ескізів, виготовлення з різних пластичних матеріалів пробних макетів тощо);

- набуття вмінь естетично оформляти різноманітні об'єкти, створювати інтер'єри, декорувати арт-об'єкти тощо;

2) завдання технологічної підготовки:

- вивчення та набуття навичок роботи у графічних дизайнерських програмах, а саме: CorelDRAW, AdobePhotoshop, 3DStudioMAX, SweetHome 3D, PRO100 та ін.;
- набуття вмінь добирати матеріали, користуватися різальними та вимірювальними інструментами, типовим і спеціальним обладнанням, розробляти пристрої для пришвидшення процесу декорування виробів;
- оволодіння технологіями виготовлення і техніками оздоблення арт-об'єктів;
- нагромадження досвіду організації робочого місця з дотриманням правил безпечної праці, санітарно-гігієнічних норм і культури праці;
- навчання адекватній оцінці художньої цінності й якості арт-об'єктів;

3) завдання психолого-педагогічної та методичної підготовки:

- ознайомлення з психофізіологічними особливостями школярів різних вікових груп та їх прилучення до творчої дизайнерської діяльності;
- ознайомлення з психологічними особливостями дизайн-процесу;
- навчання школярів арт-мистецтва;
- оволодіння формами організації дизайнерської діяльності у галузі художньої обробки арт-об'єктів, дизайну виробів та інтер'єру (індивідуальна, в малих творчих групах, фронтальна);
- оволодіння традиційними й інноваційними методами та засобами навчання школярів дизайна;
- нагромадження позитивного досвіду навчання школярів дизайна в період виробничої педагогічної практики.

Змістовий блок включає закономірності професійного становлення студентів у процесі дизайн-освіти у вищій школі та ґрунтується на таких положеннях: фаховій підготовці; сучасній мистецькій освіті; компетентнісному підході в організації освітньо-виховного процесу; впровадження в дизайн навчально-цілевих методів моделювання, що знаходить вираження в розробці навчальних моделей, які відображають різноманітні аспекти професійних задач проектування, виробництва і споживання.

Другий блок моделі є змістовим і включає основні принципи та підходи. До них було віднесено такі *принципи*: суб'єктності, адекватності, індивідуальності, рефлексивності, систематичності взаємодії учасників педагогічного процесу.

Принцип суб'єктності передбачає створення умов для реалізації мети дослідно-

експериментальної роботи формування готовності студентів до професійного розвитку у процесі навчання дисциплін фахового циклу.

Принцип адекватності має подвійну основу реалізації. З одного боку, формування готовності студентів до професійного розвитку необхідно співвідносити з професіограмою фахівця.

Принцип індивідуальності націлює студентів на облік у процесі взаємодії своєрідності та розвитку особистісних властивостей, якостей і вмінь, що визначають можливість та ефективність процесу розвитку майбутніх учителів. Він передбачає оцінювання успіхів студентів або недоліків їхньої праці, виходячи з індивідуальних особливостей кожної особистості, які виражаються як стиль розумової праці та спосіб висловлювання.

Якість розвитку студентів у процесі освітньої діяльності багато в чому залежить від наявності в їхніх діях позитивно-стійкої мотивації і спрямованості на педагогічну професію, що потребує реалізації *принципу рефлексивності*. Професійний розвиток рефлексивної підготовки здійснюється через систему конкретних завдань, а саме: сформувати базові знання з предметних дисциплін; навчити аналізувати особисту думку інших людей; неупереджено оцінювати свої можливості та здатності; розвинути навички міжособистісного спілкування у малих і великих проблемних групах.

Також до змістового блоку входять компоненти дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва, а саме: художньо-конструкторський, перцептивний та творчодіяльнісний.

Художньо-конструкторський компонент характеризує наявність у майбутнього фахівця таких мотивів, як інтерес до професії і схильність займатися нею; саморозкриття і самовираження, зумовлені потребами особистості; самосвідомість особистості в умовах професійної діяльності (переконаність у власній придатності, у володінні достатнім творчим потенціалом тощо). Цей компонент покликаний формувати у майбутнього вчителя образотворчого мистецтва мотивації до фахової дизайнерської діяльності, розуміння сенсу цієї діяльності та свого місця в ній.

Система зовнішніх і внутрішніх мотивів, що характеризують дизайнерську компетентність особистості студента, складається з таких компонентів:

- широкі соціальні мотиви, спрямовані на самовизначення й самоствердження в різних соціальних середовищах (заклад вищої освіти, студентський колектив, творче молодіжне об'єднання тощо);
- мотиви особистісного престижу, спрямовані на прагнення набути в майбутній професійній діяльності певного статусу в суспільстві (провідний дизайнер на фірмі, у місті, у країні тощо);
- професійні мотиви, спрямовані на реалізацію домагань, пов'язаних із характером майбутньої професії;

- мотиви творчих досягнень, спрямовані на реалізацію потреб у творчому самовираженні;
- пізнавальні мотиви, спрямовані на задоволення пізнавальних потреб;
- індивідуальні мотиви, спрямовані на розв'язання суперечностей, обумовлених неузгодженістю між індивідуальним досвідом, внутрішніми спонуканнями й зовнішніми соціальними нормами й правилами.

Художньо-конструкторськими знаннями вчителя образотворчого мистецтва є:

- адекватне розуміння понять «дизайн» і «художнє конструювання», змісту і значення основних художньо-конструкторських термінів, усвідомлення місця і ролі дизайну в розвитку сучасного виробництва і суспільства, його комплексної мети і конкретних завдань, загальних принципів і закономірностей формотворення, ергономічних та естетичних засад художнього конструювання;
- знання різновидів і напрямів дизайну та провідних сучасних тенденцій в його розвитку, усвідомлення сутнісних ознак сучасних стилів та знання основних ознак історичних стилів, а також різновидів і особливостей декоративно-ужиткового мистецтва як основ національного дизайну;
- розуміння у поєднанні з інтуїтивним відчуттям (власним естетичним смаком) закономірностей і засобів побудови гармонійної композиції у дизайні, особливо її ритму (загального строю), пропорцій (розмірних співвідношень), тектоніки (емоційно-образного осмислення і втілення у формі виробу його функціонально-конструкційної схеми та властивостей матеріалів), кольорової гами;
- знання основних етапів та методів художнього конструювання, правил виконання художньо-графічних та креслярських робіт, уявлення про різновиди графічних і дизайнерських комп'ютерних програм, знання правил користування деякими з них (найбільш зручними і актуальними для даного вчителя).

Перцептивний компонент спрямований на формування у майбутнього вчителя образотворчого мистецтва професійних цінностей та ідеалів, самостійної творчої діяльності та розвитку дизайн-мислення в процесі фахової підготовки. У моделі основним критерієм перцептивного компонента майбутнього фахівця є здатність до самостійної творчої дизайнерської діяльності, вміння поєднувати теорію й практику у творчій дизайн-діяльності, а також бути здатним до самопізнання і самооцінки, що виражається в умінні адекватно оцінювати свої можливості в процесі фахової діяльності.

Творчо-діяльнісний компонент передбачає, щомайбутній фахівець мистецької спеціальності набуває компетентності в процесі квазіпрофесійної чи власне професійної діяльності, передбачає формування вмінь і навичок майбутнього фахівця мистецької спеціальності. Творчо-діяльнісний

компонент реалізується у процесі практичної освітньої діяльності майбутніх учителів образотворчого мистецтва з опанування змісту фахової підготовки, і продовжується під час виробничих практик, передбачених навчальним планом. Формування професійних умінь і навичок майбутніх учителів образотворчого мистецтва в межах творчо-діялісного компонента залежить від рівня суб'єкт-суб'єктної взаємодії викладачів і студентів.

Процесуальний блок забезпечує методіку набуття студентами дизайнерських умінь та навичок у процесі використання різноманітних методів, прийомів, засобів та форм, що містять мистецький складник і виступають методичними механізмами реалізації мети та змісту дизайн-освіти та досягнення результату – професійно-компетентного вчителя образотворчого мистецтва. Керуючись досвідом дизайнерської діяльності майбутніх учителів образотворчого мистецтва, було виділено такі основні етапи формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва:

- підготовчий (конструювання змісту навчання, який адекватний завданням дизайнерської підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва у фаховій підготовці);
- ціннісно-орієнтаційний (стимулювання розвитку професійно-педагогічної спрямованості майбутніх учителів технологій на здійснення продуктивного навчання учнів) – змістовно-діялісний етап (формування когнітивного й особистісно-процесуального складників дизайнерської підготовки студентів з використанням продуктивних технологій);
- ціннісно-коригувальний етап (аналіз та оцінка отриманих результатів для їх коригування).

Кожний етап складається з таких основних процедур: теоретичне обґрунтування мети конкретного етапу; розробка інструментарію (засобів, форм, методів реалізації задуму); визначення конкретних прогностично сформульованих очікуваних результатів, критеріїв і методів їх оцінювання.

Крім того, розробка моделі аргументує розгляд *педагогічних умов*, ефективності професійного становлення студентів, а саме: створення інформаційно-освітнього середовища шляхом використання мультимедійних технологій, які забезпечують набуття досвіду дизайнерської діяльності; оволодіння новими методами і засобами образотворчої діяльності та сприйняття художнього образу; комплексне застосування трансформації медіа-інновацій у художньо-професійної діяльності майбутнього учителя образотворчого мистецтва.

Оцінно-результативний блок включає критерії, показники та рівні формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у процесі вивчення фахових дисциплін. Виокремлено такі критерії дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва: мотиваційно-ціннісний, когнітивно-технологічний, рефлексивний. Визначено рівні

формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у процесі вивчення фахових дисциплін: низький (інтуїтивний), середній (нормативний) та високий (творчий).

Проведено теоретичне обґрунтування моделі формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у фаховій підготовці. Результатом упровадження моделі є рівні ефективності формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у процесі вивчення фахових дисциплін. Під моделлю ефективного формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у фаховій підготовці розуміємо цілісний педагогічний процес, у якому сукупність підходів дизайн-освіти спрямована на набуття майбутніми вчителями

образотворчого мистецтва певних знань, умінь і навичок, а також спрямована на розвиток особистості педагога як майбутнього фахівця. Розроблена модель розглядається з позиції системного і особистісно-діяльнісного підходів як сукупність закономірних, функціонально пов'язаних компонентів, складників певної цілісної системи й складається з таких блоків: цільовий, змістовий, процесуальний, оцінно-результативний, що забезпечують можливість більш чітко уявити цілеспрямований процес ефективного формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва у фаховій підготовці. *Подальшу роботу* вбачаємо у розробці медіа-крос технологій у формуванні дизайнерської компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гаврилова Л. В. Поэтапное формирование профессионального понятия «дизайн-культура» у конструкторов одежды в процессе обучения в вузе / Л. В. Гаврилова // Известия Самарского научного центра Российской академии наук. – 2009. – Т. 11, № 4. – С. 266–271.
2. Кулінка Ю. С. Міжпредметні дизайн-орієнтовані завдання з комп'ютерної графіки як ефективний спосіб формування дизайнерської компетентності майбутніх учителів технологій / Ю. С. Кулінка // Вісник Черкаського університету (серія : педагогічні науки). – Черкаси: Черкаський національний університет імені Б. Хмельницького, 2016. – Вип. 7. – С. 61–66.
3. Савченко К. Ю. Методика формування професійної компетентності майбутніх учителів філологічних спеціальностей засобами моделювання педагогічних ситуацій / К. Ю. Савченко // Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського: збірник наукових праць. – Миколаїв : МНУ імені В. О. Сухомлинського, 2013. – Випуск 1.41(93), Т. 2. – С. 125–128.
4. Савченко Л. О. Компоненти діагностики якості знань студентів при вивченні психолого-педагогічних дисциплін на технологічному факультеті / Л. О. Савченко // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. – Умань : УДПУ, 2010. – С. 7–17.

REFERENCES:

1. Gavrilova, L. V. (2009). Poetapnoe formirovanie professionalnogo ponyatiya «dizayn-kultura» u konstruktorov odezhdy v protsesse obucheniya v vuze [Step-by-step formation of the professional concept “design culture” among clothing designers in the process of studying at university]. *Izvestiya Samarskogo nauchnogo tsentra Rossiyskoy akademii nauk – Herald of the Samara Scientific Center of the Russian Academy of Sciences*, 4, (Vols. 1), 266–271 [in Russian].
2. Kulinka, Yu. S. (2016). Mizhpredmetni dyzain-oriietovani zavdannia z kompiuternoii hrafiky yak efektyvnyi sposib formuvannia dyzainerskoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv tekhnolohii [Interdisciplinary design-oriented computer graphics tasks as an effective way to form the designer competence of the future technology teachers]. *Visnyk Cherkaskoho universytetu – Cherkasy University Herald*, 7, 61–66. Cherkasy: Cherkaskyi natsionalnyi universytet imeni B. Khmelnytskoho [in Ukrainian].
3. Savchenko, K. Yu. (2013). Metodyka formuvannia profesiinoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv filolohichnykh spetsialnostei zasobamy modeliuvannia pedahohichnykh sytuatsii [Methodology facilitating the formation of professional competence of the future teachers majoring in philological specialties by means of modelling pedagogical situations]. *Naukovyi visnyk Mykolaivskoho derzhavnoho universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho – Scientific Herald of Mykolaiv V. O. Sukhomlynskyi State University*, 1,41(93), (Vols. 2), 125–128. Mykolaiv: MNU imeni V. O. Sukhomlynskoho [in Ukrainian].
4. Savchenko L. O. Komponenty diahnostryky yakosti znan studentiv pry vyvchenni psykhologo-pedahohichnykh dystsyplin na tekhnolohichnomu fakulteti [Components of diagnostics of students' knowledge quality while teaching to them psychological and pedagogical disciplines at the Faculty of Technology]. *Zbirnyk naukovykh prats Umanskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. – Collection of scientific works of Uman State Pedagogical University*, 7–17. Uman [in Ukrainian].

*Анастасія Володимирівна Ткаченко,
аспірантка Государственного учреждения
«Южноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»,
ул. Старопортофранківська, 26, г. Одеса, Україна*

МОДЕЛЬ ФОРМИРОВАНИЯ ДИЗАЙНЕРСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОГО ИСКУССТВА В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ

В статье теоретически обосновано модель формирования дизайнерской компетентности будущих учителей изобразительного искусства в профессиональной подготовке. Задачи статьи: Уточнить понятие «модель формирования дизайнерской компетентности будущих учителей изобразительного искусства». Определить функциональные блоки предложенной модели. Разработать компоненты формирования дизайнерской компетентности будущих учителей изобразительного искусства.

Учитывая смену парадигмы образования, которая происходит в Украине, была поставлена цель создать такую модель формирования дизайнерской компетентности будущих учителей изобразительного искусства в профессиональной подготовке, при которой каждый ее элемент, а именно результативность обучения демонстрировали тенденцию к возрастанию. С целью повышения эффективности профессионального развития необходимо организовать педагогическое сопровождение развития личности в процессе профессиональной подготовки. Этому способствует использование в учебной деятельности студентов модели формирования их готовности к профессиональному развитию.

Выделили следующие основные этапы формирования дизайнерской компетентности будущих учителей изобразительного искусства: подготовительный, ценностно-ориентационный, содержательно-деятельностный и ценностно-корректирующий этап. Каждый этап состоит из следующих основных процедур: теоретическое обоснование цели конкретного этапа; разработка инструментария; определение конкретных прогностически сформулированных ожидаемых результатов, критериев и методов их оценки. Кроме того, разработка модели аргументирует рассмотрение педагогических условий эффективности профессионального становления студентов, а именно: создание информационно-образовательной среды путем использования мультимедийных технологий, обеспечивающих приобретение опыта дизайнерской деятельности; овладение новыми методами и средствами изобразительной деятельности и восприятия художественного образа; комплексное применение трансформации медиа-инноваций в художественно-профессиональной деятельности будущего учителя изобразительного искусства.

Результатом внедрения модели является степень эффективности формирования дизайнерской компетентности будущих учителей изобразительного искусства в процессе изучения специальных дисциплин. Под моделью эффективного формирования дизайнерской компетентности будущих учителей изобразительного искусства в профессиональной подготовке понимаем целостный педагогический процесс, в котором совокупность подходов дизайн-образования направлена на приобретение будущими учителями изобразительного искусства определенных знаний, умений и навыков, а также направлена на развитие личности педагога, как будущего специалиста. Разработанная модель рассматривается нами с позиции системного и личностно-деятельностного подходов как совокупность закономерных, функционально связанных компонентов, составляющих определенной целостной системы и состоит из следующих блоков: целевой, содержательный, процессуальный, оценочно-результативный, обеспечивающие возможность более четко представить целенаправленный процесс эффективного формирования дизайнерской компетентности будущих учителей изобразительного искусства в профессиональной подготовке.

Ключевые слова: модель, дизайнерская компетентность, будущий учитель, профессиональная подготовка, изобразительное искусство.

*Anastasia Volodymyrivna Tkachenko,
Graduate Student of
The State institution «South Ukrainian National Pedagogical
University named after K. D. Ushinsky»,
26 Staroportofrankivska Str., Odessa, Ukraine*

THE MODEL ENABLING THE FORMATION OF DESIGNER COMPETENCE OF THE FUTURE TEACHERS OF FINE ART WITHIN THEIR PROFESSIONAL TRAINING

The model enabling the formation of designer competence of the future teachers of fine art within their professional training is theoretically substantiated in the article. The tasks of the article are, as follows: to clarify the concept “model enabling the formation of designer competence of the future teachers of fine art”; to determine the functional blocks of the proposed model; to develop formation components constituting the designer competence of the future teachers of fine arts.

Taking into account the change of the education paradigm in Ukraine, the aim of the research was to create a model facilitating the development of the design competence of the future teachers of fine arts within their professional training, its each element showing a tendency to grow. In order to increase the efficiency of

professional development, it is necessary to organize pedagogical support for the development of an individual in the process of professional training. The use of the model aimed at forming students' readiness for professional development in their educational activity facilitates the above mentioned.

The degree which demonstrates the effectiveness of the formation of the design competence among future teachers of fine arts in the process of studying specialized disciplines might be regarded as the result of the implementation of the designated model.

Under the model of effective formation of the designer competence among the future teachers of fine arts within their professional training we mean a holistic pedagogical process in which a set of approaches to design education is aimed at acquiring certain knowledge, skills and abilities by future teachers of fine art, as well as at the development of the teacher's personality as a future specialist. To solve the research problems, theoretical analysis (retrospective, comparative) of psychological and pedagogical literature, generalization and classification of scientific data in philosophical, psychological-pedagogical, educational methodological and instructive-methodological sources were used to elucidate the state and theoretical substantiation of key concepts and categories of research. The developed model is considered by us from the standpoint of the system-centred, person- and activity-oriented approaches as a set of regular, functionally related components that form part of a coherent system and consists of the following blocks: target-oriented, content-centred, procedure-targeted, evaluative and resultative, which provide for the opportunity to more clearly represent the purposeful process aimed at an effective formation of the designer competence of the future teachers of fine arts within their professional training.

Key words: model, designer competence, future teacher, professional training, fine arts.

Подано до редакції: 04.01.2018 р.

Рекомендовано до друку: 16.01.2018 р.

Рецензент: д.пед.н., професор А. М. Богуш